

KAKOVOST IN PREPOZNAVANOST ZNANSTVENIH ČASOPISOV: V KATERI SMERI JE IZHOD IZ ZNANSTVENEGA OBROBJA?

Ana Marušič, Dario Sambunjak, Matko Marušič

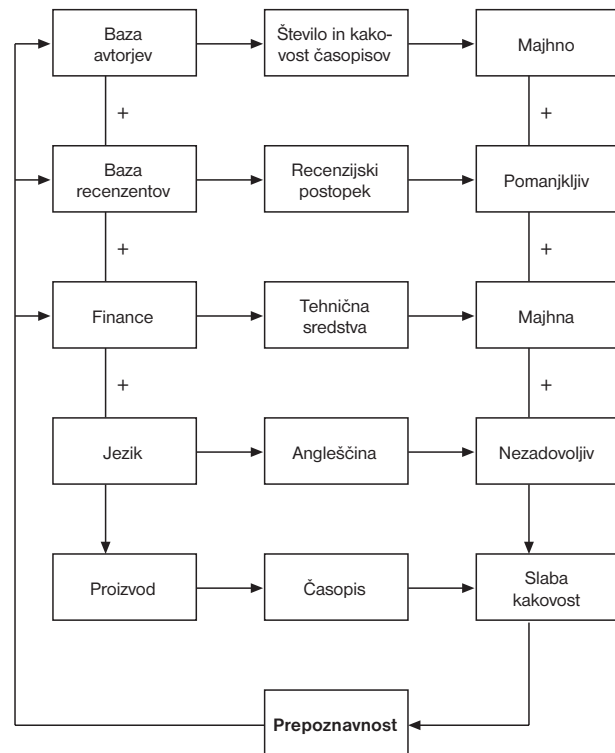
Croatian Medical Journal, Medicinski fakultet Sveučilišta u Zagrebu, 1000 Zagreb, Hrvatska

V današnjem času hitrega razvoja znanosti in globalnih komunikacij imajo znanstveni časopisi glavno vlogo pri prenosu in izmenjavi znanstvenih informacij (1). Produktivnost posameznih znanstvenikov, ustanov in držav se meri s številom objavljenih del. V svetu je vse več znanstvenih časopisov (2), s pojavom in razvojem interneta pa se je večkratno povečala dostopnost njihovih vsebin. Vendar se znanstveni tisk ni mogel ubraniti problemov, s katerimi se sooča celotna družba. Obstoječe razlike med bogatimi in revnimi se dodatno povečujejo. Na področju biomedicinskih raziskav izvira 80% objavljenih del le iz 10 držav (3). Skoraj četrtina svetovnih znanstvenikov živi in dela v deželah v razvoju, vendar ta četrtina dobiva le pet odstotkov skupnih sredstev, ki se v svetu koristijo za raziskave (4). Razlike med velikimi in malimi so očitne tudi med znanstvenimi časopisi samimi: 90% pomembnih podatkov se objavlja le v 10% časopisov (5). Najbolj znane in najbolj uporabljane bibliografske baze podatkov, kot sta Science Citation Index in Current Contents, indeksirajo le delček svetovne znanstvene publicistike. Npr.: Nacionalna medicinska knjižnica ZDA letno prejema več kot 25.000 časopisov z vsega sveta, v svojo bazo MEDLINE pa jih odbere le 4800. Lahko bi rekli, da je globalizacija tržišča s svojimi prednostmi in pomanjkljivostmi zajela tudi področje znanstvenega tiska. Znanost resnično ne pozna meja: bralcem so dostopni časopisi iz najoddaljenejših delov sveta in vsi avtorji lahko v njih pod enakimi pogoji objavljajo svoja dela. Seveda pod pogojem, da je časopis uvrščen v kakšno od svetovnih baz podatkov. V nasprotnem bo ostal daleč od pogledov znanstvene skupnosti (globalne, ker druga niti ne obstaja), obsojen na životarjenje v ozkem zakotju, omejenem z državno mejo.

Preden pričnemo z razčlenjevanjem problemov časopisov s t. i. znanstvene periferije in izhodov iz le-te, bi radi poudarili, da je mednarodna prepoznavnost za znanstvene časopise odločujoča, za strokovne pa skoraj nepomembna (6). Nacionalni strokovni časopisi imajo važno vlogo za razvoj domače stroke, če pa bi radi objavljali znanstvene članke, morajo sprejeti mednarodne standarde, postati člani svetovne znanstvene skupnosti in enakopravno sodelovati v globalnem pretoku znanstvenih informacij.

Začarani krog nekakovosti

Priti v svetovne bibliografske baze podatkov ni lahko, posebej še za časopise iz t. i. znanstvene periferije (7). Ti časopisi so v neugodnem položaju na vseh rav-

Sl. 1. Začarani krog nekakovosti znanstvenih časopisov iz malih držav.

neh (Sl. 1). V majhnih državah je število znanstvenikov majhno, vsi svoje majhno število člankov poizkušajo objaviti v indeksiranih (tujih), bolj prepoznavnih časopisih. Tako domačim časopisom preostanejo le drobtinice že tako slabe znanstvene produkcije, kar negativno vpliva na število in kakovost objavljenih del. Število recenzentov pri malih časopisih ni veliko, največji svetovni strokovnjaki pa se ne bodo trudili pisati recenzije za nepoznane in neindeksirane časopise. Posledično avtorji ne dobivajo kakovostnih pripomb in kritik, ki bi jim pomagale k izboljšanju njihovih del. Na Hrvaškem se znanstveni časopisi v glavnem financirajo iz državnega proračuna, kar pomeni, da majhno število naročnikov in majhna branost ne ogrožata njihovega obstoja. Tako stanje je nevzdržno in nujno je, da se državna podpora časopisom odmerja glede na njihovo kakovost (6). V povsem tržnih pogojih, ki vladajo v nekaterih državah, postajajo finance važen sestavni del začaranega kroga malih znanstvenih časopisov, ker nekakovost negativno vpliva na tržni uspeh (tj. število naročnikov in oglasov). Z zmanjševanjem denarnih in tehničnih sredstev, s katerimi časopis razpolaga, je ogrožena kakovost, pa tudi neodvisnost. Finančni interesi namreč lahko vplivajo na uredniške odločitve in ogrozijo znanstveno kredibilnost (vrednost) časopisa.

Izbira jezika je ključna za pomen in prepoznavnost časopisa. Objavljanje del izključno v lokalnem jeziku zožuje krog potencialnih avtorjev in bralcev. Izvleček v angleškem jeziku lahko poveča možnosti za indeksiranje v bibliografskih bazah podatkov, vendar so dela, ki jih ni možno v celoti prebrati v angleščini, malokdaj zanimiva za tuje bralce. Po drugi strani pa se

pojavi problem jezikovne nepopolnosti, če se časopis iz države, ki ne pripada angleškemu govornemu področju, odloči za objavljanje izključno v angleškem jeziku. Za obvladovanje tega problema je treba zaposliti lektorja (urednika) za angleščino, kar si lahko privoščijo le malokateri časopis iz t. i. znanstvene periferije. Celo bogatejšim časopisom je težko najti strokovnjaka, ki bi obvladal posebnosti znanstvene angleščine (8). Navedene pomanjkljivosti so vsaka zase in vse skupaj vzrok za slabo prepoznavnost malih znanstvenih časopisov. Prav na tej točki se zapira začarani krog majhne kakovosti.

Bibliografske baze podatkov

Ključ za izhod iz začaranega kroga je v povečanju prepoznavnosti časopisa oz. v uvrstitvi v svetovne bibliografske baze podatkov. Kaj pravzaprav so te baze? Govorimo o organiziranih zbirkah podatkov o objavljenih znanstvenih delih. Ti podatki so dostopni na elektronskem mediju in usmerjajo na izvirne publikacije ter olajšujejo njihovo izbiranje (9). Različna znanstvena področja imajo različne bibliografske baze podatkov (Razpr. 1). Poseben pomen imajo citatne baze podatkov, ki omogočajo vpogled v literaturo, ki je bila predhodnica objavi kakega dela, in vpogled na vpliv tega dela na nadaljnje raziskave (9). Najbolj poznana baza je Web of Science (WoS) tvrdke Thomson Scientific, ki je do nedavnega nosila naziv Institute for Scientific Informations (ISI). WoS vključuje baze Svience Citation Index (SCI), Social Science Citation Index (SSCI) in Arts and Humanities Citation Index (A&HCI). Te baze podatkov so podlaga za izračun t. i. faktorja odmevnosti (angleško: impact factor), ki kaže, koliko je povprečen članek, objavljen v kakem časopisu, citiran v izbranem letu (9). Čeprav so mnogi kritiki opozarjali na nezadostnost in pomanjkljivosti faktorja odmevnosti (10, 11), je ta kazalnik trenutno glavno merilo vrednosti (kakovosti) časopisa oz. njegovega vpliva v znanstveni skupnosti (12). Razen WoS, Thomson Scientific ustvarja tudi bazo podatkov Current Contents (CC), ki je najbolj selektivna in indeksira okrog 8000 časopisov z vseh področij znanosti. CC znanstvenikom omogoča hiter dostop do najnovejših podatkov iz literature, a se v glavnem ne uporablja za računanje faktorja odmevnosti (vpliva). V CC je trenutno uvrščenih 7 hrvaških časopisov (13).

Razpr. 1. *Primeri bibliografskih baz podatkov iz različnih vej znanosti.*

Znanstveno področje	Bibliografska baza podatkov
Medicina	Medline
Biologija	BIOSIS Previews (Biological Abstracts)
Fizika	INSPEC
Kemija	Chemical Abstracts (CA Search)
Agronomija	CAB Abstracts
Ekonomija	EconLit
Bibliotekarstvo in informacijske znanosti	LISA
Psihologija	PsychINFO
Sociologija	Sociological Abstracts
Filozofija	Philosopher's Index
Jeziki	Modern Language Abstracts (MLA)

Kriteriji za uvrstitev v najprestižnejše svetovne baze podatkov so zelo strogi. Npr.: SCI indeksira le okrog 3700 časopisov iz 100 znanstvenih disciplin naravoslovnih in uporabnih znanosti, kar je 5–7% skupnega števila časopisov s tega področja (6). Značilno je, da jih je med temi 3700 časopisi, indeksiranimi v SCI, manj kot 2% iz držav v razvoju. Je govor o diskriminaciji? Je to stvarni odraz (ne)kakovosti časopisa iz t. i. znanstvene periferije?

Stroga izbira časopisa

Lastniki citatnih baz podatkov, kot je Thomson Scientific, se držijo tržne logike. Po besedah Eugena Garfielda, ustanovitelja ISI in idejnega začetnika indeksa odmevnosti: »Rentabilni indeks se mora, kjer je le možno, omejiti le na članke, ki bodo verjetno koristili raziskovalcem« (14). Thomson Scientific vsako leto ocenjuje okrog 2000 časopisov – kandidatov za vstop v citatne baze, od katerih jih sprejme 10%. To ne pomeni, da se število indeksiranih časopisov stalno povečuje; enako število jih je vsako leto izključenih na podlagi trajnega ocenjevanja kakovosti vseh časopisov v citatnih bazah. Časopise ocenjujejo Thomsonovi uredniki, ki so strokovnjaki za informatiko, knjižničarji in strokovnjaki različnih znanstvenih vej. Izbira se opravlja po štirih glavnih kriterijih (15):

1. *Osnovni standardi izdajanja.* To pomeni predvsem redno izhajanje. Dvojne številke, h katerim se zatekajo mali časopisi, so znak nesposobnosti, da bi se pravočasno zbralo in obdelalo zadostno število del. Poleg rednega izhajanja se ocenjuje tudi tehnična kakovost časopisa: prelom, videz, tisk, vezava. Tudi recenzijski postopek je eden temeljnih standardov, ki ga morajo osvojiti znanstveni časopisi.
2. *Uredniška vsebina.* Ali je uredniška politika prepoznavna? Čemu časopis služi, komu je namenjen? Ali objavlja navodila za avtorje, statistike in poročila o različnih aspektih uredniškega dela? Pozitivni odgovori na ta vprašanja bodo povečali možnosti za uvrstitev časopisa v citatne baze podatkov.
3. *Mednarodna pestrost.* V uredniškem odboru morajo biti priznani strokovnjaki iz mednarodne znanstvene skupnosti. Časopis mora privlačiti tudi avtorje iz drugih držav, ne le iz lokalnih znanstvenih krogov. V tem se skriva posredna zahteva po objavljanju v angleškem jeziku, posebej še na področju naravoslovnih in tehničnih znanosti.
4. *Analiza citata.* Identificirajo se vsa citirana dela, ne glede na to, ali so bila objavljena v indeksiranih ali neindeksiranih časopisih. Z analizo citatov se potrjujejo publikacije, ki so se izkazale kot pomembne, vplivne in koristne. Rezultati analize citatov na različnih znanstvenih področjih se močno razlikujejo. Npr. v kmetijski ekonomiji in politiki ter andrologiji je objavljenih malo del, zato je tudi število citatov manjše. Na drugi strani pa sta biologija celice in genetika zelo iskani in aktualni veji z velikim številom objavljenih del. Na področju znanosti o življenju (life science) se število citatov veča z veliko hitrostjo, medtem ko je povečevanje na področju umetnosti in družbenih ved počasno. Za časopise,

ki šele kandidirajo za uvrstitev v bazo, je zelo važen podatek o citiranosti zgodnejših del avtorjev in članov uredniškega odbora.

Citatne baze imajo za vse časopise enake zahteve, ne glede na to, ali so iz bogatih zahodnih držav ali iz držav v razvoju. To, da majhen odstotek v citatnih bazah indeksiranih časopisov izhaja iz t. i. znanstvene periferije, ni odraz diskriminacije, ampak objektivnih kazalnikov (ne)kakovosti.

Vendar zahteve citatnih baz niso edine, ki se postavljajo znanstvenim časopisom.

Kaj zahtevajo avtorji? Kaj pa bralci?

Znanstveni časopisi niso sami sebi namen. Služiti morajo dvema glavnima zainteresiranima skupinama: avtorjem in bralcem. Problem je v tem, da so pričakovanja oz. zahteve teh dveh skupin hudo različne.

Raziskave so pokazale, da avtorji kot glavni razlog objavljanja znanstvenih del navajajo željo po komuniciranju, to je širjenju informacije o lastnih raziskavah (16). Kot drugi važni razlog avtorji navajajo koristi, ki jim jih prinaša objavljanje: napredovanje v karieri in denarno podporo za nadaljnje raziskave. Na koncu so tudi razlogi kot večji ugled, zaščita patenta in osebni zaslužek (17). Zato avtorji cenijo najbolj prepoznavne časopise z velikim faktorjem odmevnosti ter s hitrim recenzijskim postopkom. Manj jim pomenijo sestava uredniškega odbora, tehnična kakovost časopisa, cena ali raven izdajateljskih storitev. Nasprotno pa imajo bralci radi lahko dostopne časopise, ki se dostavljajo hitro, so berljivi, zanimivi in ustreznega formata. Bralci zahtevajo verodostojna in pomembna znanstvena dela, najnoveše podatke, po možnosti vse na enem mestu. Vse to za minimalno ceno, ali še bolje – zastonj.

Razlike so očitne: avtorje zanima celotni časopis, bralce pa le posamezni članki. Avtorjem je pomemben recenzijski postopek, bralcem pa le enostavna uporaba; avtorji bi objavljali več, bralci bi brali manj.

Če temu prištejemo še nasprotujoči si zahtevi izdajatelja za dobičkom in javnosti za odprtim pristopom (18), je jasno, da je položaj znanstvenega časopisa vedno nekje med kladivom in nakovalom, med (velikimi) željami in (omejenimi) možnostmi. Ali obstoji izhod?

Primer: Croatian Medical Journal

Čeprav je položaj časopisov iz t. i. znanstvene periferije na videz brezizhoden, je z vztrajnim in predanim delom celotnega uredništva možno prekiniti začarani krog, povečati prepoznavnost in ustvariti zavidljiv uspeh. To kaže primer Croatian Medical Journal (CMJ), znanstvenega časopisa s področja biomedicine, osnovanega leta 1992 v času najhujše vojne agresije na Hrvaško (19). CMJ je od samega začetka zastavljen zelo ambiciozno. Izhaja izključno v angleščini in ima jasen namen in poslanstvo: predstaviti rezultate hrvaške biomedicinske znanosti mednarodni javnosti. Nastal je v hudih vojnih razmerah. CMJ se je oblikoval v časopis, ki je posebno pozornost posvečal vplivu vojne na zdravlje posameznikov in skupnosti. Na ta na-

čin je od samega začetka oblikoval svojo »nišo«, to je specifična in prepoznavna vsebina, ki se bo razlikovala od vsebine ostalih splošno medicinskih časopisov. Pozneje, ko se je prepoznavnost CMJ večala, je prihajalo vse več del iz tujine, posebno iz držav v tranziciji, pa je časopis razširil svojo »nišo«. Postal je most med malimi znanstvenimi okolji in glavnim tokom znanosti (mainstream science) (29).

Prepoznavnost pa se ni večala sama od sebe. Za to je bilo potrebnega mnogo truda, najprej dela z avtorji. Izkušnja CMJ je, da problem naših avtorjev ni pomanjkanje kakovostnih podatkov in idej, ampak nezadostno poznavanje znanstvenega pisanja in pomanjkanje večine pisanja znanstvenih del. Zato je uredništvo CMJ začelo aktivno sodelovati z avtorji, da bi se izboljšal prikaz znanstvenega dela (21). Z uvedbo urednika za statistiko leta 1996 so poskušali izboljšati kakovost objavljenih del (22). Delo uredništva z avtorji je dalo dolgoročne pozitivne rezultate (23).

Da bi lahko kompetentno učili druge, so se morali uredniki CMJ sami dodatno izobraževati. V ta namen so se pridružili različnim svetovnim uredniškim združenjem (Council of Science Editors – www.council-scienceeditors.org; European Association of Science Editors – www.ease.org.uk; World Association of Medical Editors – www.wame.org). Aktivno sodelovanje pri delu teh združenj je bila obenem tudi dragocena promocija CMJ v svetovnih krogih.

Naravno nadaljevanje izobraževalnega dela z avtorji je bilo poučevanje studentov. Člani uredništva CMJ so leta 1996 na medicinski fakulteti v Zagrebu pričeli z obveznim dodiplomskim tečajem. Uvod v znanstveno delo v medicini (24) in izdali učbenik z istim naslovom (25). Leta 2000 so pričeli tudi s tečaji za zdravnike v obliki stalnega strokovnega izpopolnjevanja (26). Uredništvo CMJ je izobraževanje namenilo tudi recenzentom s tem, da je napisalo obširna navodila za ocenjevanje znanstvenih člankov, ki so objavljena v angleškem (27) in hrvaškem jeziku (28).

S temi dejavnostmi so člani uredništva CMJ nedvomno presegle okvire običajnega uredniškega dela. To je bila cena za povečanje kakovosti objavljenih del, hkrati pa so se s tem približali izhodu iz začaranega kroga.

Važen prispevek prepoznavnosti je bilo tudi oblikovanje spletne strani www.cmj.hr leta 1996. Na spletnih straneh so brezplačno dostopni celotni teksti vseh del, objavljenih v CMJ od leta 1996 dalje.

Uredništvo CMJ je od samega začetka posvečalo veliko pozornost tehnični plati časopisa. Redno izhajanje je bila prednostna naloga, veliko truda pa je bilo vložena tudi v povečanje kakovosti jezika (8). Zunanja podoba in prelom časopisa sta izdelana do najmanjših podrobnosti, kar ni ostalo neopaženo: CMJ je leta 2002 prejel posebno priznanje za obliko mednarodne skupnosti izdajateljev znanstvenih in strokovnih združenj (The Association of Learned and Professionals Society Publishers).

Pravni položaj časopisa je bil urejen leta 2003 s sporazumom, s katerim so določene pravice in obveznosti lastnikov, urednikov in izdajateljev (29).

Vztrajno prizadevanje za povečanje kakovosti ni ostalo brez rezultatov: leta 1998 je bil CMJ uvrščen v naj-

bolj znano medicinsko bazo podatkov MEDLINE/PubMed, leta 1999 pa v bazo podatkov CC in SCI. CMJ izhaja na dva meseca, letno prejme več kot 300 del, od katerih jih objavi 35%.

Pomagati sebi in drugim

Primer CMJ dokazuje, da časopisi iz znanstvene periferije lahko pomagajo sebi s tem, da pomagajo drugim (avtorjem – sedanjim in bodočim). Mali časopisi bi si lahko pomagali med seboj npr. z različnimi izmenjavami. Izmenjava avtorjev pomeni, da uredniki spodbujajo avtorje iz svojega okolja, da svoja dela pošljejo drugim časopisom, s katerimi imajo partnerski odnos. To je lahko zelo koristno, če ima vsak od partnerskih časopisov jasno opredeljen profil, vsebinsko pa se ne prekrivajo. Izmenjujejo se lahko tudi izkušnje – z obiski ali preko e-pošte. Tako komuniciranje med uredništvu znanstvenih časopisov je lahko zelo poučno in plodno. Z njim se povečuje mednarodno razumevanje, lahko pa se odpirajo tudi možnosti za nove oblike sodelovanja (7).

Čeprav bi pomoč pričakovali tudi od velikih svetovnih znanstvenih časopisov (7), izkušnje kažejo, da se je vedno bolje opirati na lastne moči: neutrudno delo, predanost, vztrajnost ... in še obilo napornega dela. Za tistega, ki ta nasvet upošteva, noben krog ni tako začaran, nobena periferija ni tako odmaknjena, da se ne bi lahko izšlo iz nje.

Opombe

To delo je bilo delno predstavljeno v delavnici za urednike časopisov »Prva hrvaška delavnica o znanstvenem publiciranju – Znanstveni časopisi in njihovi uredniki: Dolžnosti in pravice«, Zagreb, Hrvaška, 14. do 15. oktobra 2005. Članek je bil v hrvaškem jeziku objavljen v časopisu *Textil*.

Literatura

- Huth EJ. The information explosion. *Bulletin of the New York Academy of Sciences* 1989; 65: 647–61.
- Mabe M, Amin M. Growth dynamics of scholarly and scientific journals. *Scientometrics* 2001; 51: 147–62.
- Paraje G, Sadana R, Karam G. Public health. Increasing international gaps in health-related publications. *Science* 2005; 308: 959–60.
- Gibbs WW. Lost science in the third world. *Scientific American* 1995; 273: 76–83.
- Garfield E. Which medical journals have the greatest impact? *Annals of Internal Medicine* 1986; 105: 313–20.
- Marušić M, Marušić A. Mogućnosti državnog poticaja izvrsnosti znanstvenih časopisa u Hrvatskoj. *Acta Med Croatica* 2005; 59: 285–96.
- Marušić A, Marušić M. Small scientific journals from small countries: breaking from a vicious circle of inadequacy. *Croatian Medical Journal* 1999; 40: 508–14.
- Mišak A, Marušić M, Marušić A. Manuscript editing as a way of teaching academic writing: experience from a small scientific journal. *Journal of Second Language Writing* 2005; 14: 122–31.
- Petrak J. Medicinske informacije dostupne na internetu. U: Marušić M i sur. Uvod u znanstveni rad u medicini. 3. izdanje. Zagreb: Medicinska naklada; 2004.
- Seglen PO. Why the impact factor should not be used for evaluating research. *British Medical Journal* 1997; 314: 498–502.

- Lundberg G. The »omnipotent« Science Citation Index impact factor. *Medical Journal of Australia* 2003; 178: 253–4.
- Garfield E. Use of journal citation reports and journal performance indicators in measuring short and long term journal impact. *Croatian Medical Journal* 2000; 41: 368–74.
- Jokić M. Vrednovanje hrvatskih časopisa kroz zastupljenosti u bazama podataka ISI-ja (Institute for Scientific Information). *Periodicum biologorum* 2003; 105: 1–4.
- Garfield, E. Citation indexing: its theory and application in science, technology and humanities. New York: John Wiley & Sons; 1979.
- Garfield E, The ISI database: the journal selection process. <http://scientific.thomson.com/knowtrend/essays/selectionofmaterial/journalselection> – Pristup: 21. studenoga 2005.
- Swan A. What authors really want: the ALPSP author survey 1999. <http://www.alpsp.org/swan.pdf> – Pristup: 21. studenoga 2005.
- Coles B (ur). The STM Information System in the UK. *British Library Report* 6123. Royal Society, British Library, Association of Learned and Professional Society Publishers; 1993.
- Hren D. Open access, publishers and small journals – a triangle from hell or divine trinity? *Periodicum biologorum* 2005; 107: 373–4.
- Marušić A, Mišak A, Kljaković-Gašpić M, Marušić M. Educatione ad excelentiam – ten years of the Croatian Medical Journal. *Croatian Medical Journal* 2002; 43: 1–7.
- Marušić A, Marušić M. Editing biomedical journals in Croatia. *European Science Editing* 2004; 30: 10–1.
- Marušić M, Marušić A. Good editorial practice: editors as educators. *Croatian Medical Journal* 2001; 42: 113–20.
- Lukić IK, Marušić M. Appointment of statistical editor and quality of statistics in a small medical journal. *Croatian Medical Journal* 2001; 42: 500–3.
- Marušić M, Markulin H, Lukić IK, Marušić A. Academic advancement of authors receiving tutoring from a medical journal. *Teaching and learning in medicine* 2006. (U tisku.)
- Marušić A, Marušić M. Teaching students how to read and write science: a mandatory course on scientific research and communication in medicine. *Academic Medicine* 2003; 78: 1235–9.
- Marušić M i sur. Uvod u znanstveni rad u medicini. 3. izdanje. Zagreb: Medicinska naklada; 2004.
- Sambunjak D, Ivaniš A. Is there a demand for science communication courses? The experience of the Croatian Medical Journal. *European Science Editing* 2005; 31: 117–9.
- Marušić M, Sambunjak D, Marušić A. Guide for peer reviewers of scientific articles in the Croatian Medical Journal. *Croatian Medical Journal* 2005; 46: 326–32.
- Marušić M, Sambunjak D, Marušić A. Vodič za ocjenu (recenziju) znanstvenog članka. *Liječnički vjesnik* 2005; 127: 107–11.
- Marušić M, Bošnjak D, Rulic-Hren S, Marušić A. Legal regulation of the Croatian Medical Journal: model for small academic journal. *Croatian Medical Journal* 2003; 44: 663–73.

ZDRAVNIŠKI VESTNIK KOT NACIONALNA SPLOŠNA MEDICINSKA REVIJA

Jože Drinovec

Krka d.d. Novo mesto, Dunajska 65,
1000 Ljubljana

Uradno glasilo Društva zdravnikov na Kranjskem je bil med leti 1909 do 1928 *Liječnički vjesnik*, danes glasilo Zbora liječnika Hrvatske. Tedanji zametek *Zdravniškega vestnika* je izhajal v njem v obliki priloge. *Zdravniški vestnik* je uradno začel izhajati leta 1929 v Ljubljani, prvi urednik pa je bil dr. Franc Derganc sta-